

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Łomży II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Gąsiewski

Protokolant: Monika Korytkowska

W obecności Prokuratora PO w Olsztynie Moniki Plichta

po rozpoznaniu dnia 13.07.2015 r. i 15.07.2015 r. na rozprawie

sprawy W. D.

urodzonego (...) w Ł.

syna S. i A. z domu L.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 1 sierpnia 2007 roku w Ł., w celu uzyskania dla siebie i współmałżonki od Banku (...) w Ł. kredytu w wysokości 70.000 zł., we wniosku o jego udzielenie, złożył nierzetelne pisemne oświadczenie co do ilości i wysokości posiadanych zobowiązań wobec banków zatajając limity kredytowe w bankach: (...) S.A I Oddział w Ł., (...) S.A. (...) Bank S.A. oraz kredyty udzielone przez Bank (...) w P., (...) Bank S.A (...) Bank (...) S.A, co stanowiło okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego kredytu;

- to jest o przestępstwo z art. 297 § 1 kk

II. w dniu 7 lutego 2008 roku w B., będąc obowiązany do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym w związku z objęciem stanowiska wicewojewody (...), podał nieprawdę w oświadczeniu o stanie majątkowym z dnia 30 stycznia 2008 roku poprzez zatajenie posiadanych na dzień 30 stycznia 2008 roku zobowiązań pieniężnych o wartości powyżej 10.000 zł. w postaci kredytów: w Banku (...) w Ł. z dnia 3 sierpnia 2007 roku i Banku (...) w Z. z dnia 18 września 2006 roku

to jest o przestępstwo z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne

III. w dniu 3 marca 2008 roku w B., będąc obowiązany do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym w związku z objęciem stanowiska wicewojewody (...), podał nieprawdę w korekcie oświadczenia o stanie majątkowym z dnia 30 stycznia 2008 roku poprzez zatajenie posiadanych na dzień 30 stycznia 2008 roku zobowiązań pieniężnych o wartości powyżej 10.000 zł. w postaci kredytów: w Banku (...) w Ł. z dnia 3 sierpnia 2007 roku i Banku (...) w Z. z dnia 18 września 2006 roku

to jest o przestępstwo z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne

IV. w dniu 27 marca 2008 roku w B., pełniąc funkcję wicewojewody (...) i będąc obowiązany do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym, podał nieprawdę w oświadczeniu o stanie majątkowym z dnia 25 marca 2008 roku poprzez zatajenie posiadanych na dzień 31 grudnia 2007 roku zobowiązań pieniężnych o wartości powyżej 10.000 zł.

w postaci kredytów: w Banku (...) w Ł. z dnia 3 sierpnia 2007 roku, Banku (...) w Z. z dnia 18 września 2006 roku i Banku (...) w P. z dnia 23 lutego 2006 roku;

to jest o przestępstwo z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne

V. w dniu 25 marca 2009 roku w B., pełniąc funkcję wicewojewody (...) i będąc obowiązany do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym, podał nieprawdę w oświadczeniu o stanie majątkowym z dnia 25 marca 2009 roku poprzez zatajenie posiadanych na dzień 31 grudnia 2008 roku zobowiązań pieniężnych o wartości powyżej 10.000 zł. w postaci kredytów: w Banku (...) w Ł. z dnia 3 sierpnia 2007 roku, Banku (...) w Z. z dnia 18 września 2006 roku, Banku (...) w P. z dnia 21 sierpnia 2008 roku i Banku (...) w S. z dnia 27 listopada 2008 roku;

to jest o przestępstwo z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne

VI. w dniu 5 maja 2009 roku w B., pełniąc funkcję wicewojewody (...) i będąc obowiązany do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym, podał nieprawdę w korekcie oświadczenia o stanie majątkowym z dnia 4 maja 2009 roku poprzez zatajenie posiadanych na dzień 31 grudnia 2008 roku zobowiązań pieniężnych o wartości powyżej 10.000 zł. w postaci kredytów: w Banku (...) w Ł. z dnia 3 sierpnia 2007 roku, Banku (...) w Z. z dnia 18 września 2006 roku, Banku (...) w P. z dnia 21 sierpnia 2008 roku i Banku (...) w S. z dnia 27 listopada 2008 roku;

to jest o przestępstwo z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne

VII. w dniu 22 marca 2010 roku w B., pełniąc funkcję wicewojewody (...) będąc obowiązany do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym, podał nieprawdę w oświadczeniu o stanie majątkowym z dnia 22 marca 2010 roku poprzez zatajenie posiadanych na dzień 31 grudnia 2009 roku zobowiązań pieniężnych o wartości powyżej 10.000 zł. w postaci kredytów: w Banku (...) w Ł. z dnia 3 sierpnia 2007 roku, Banku (...) w P. z dnia 21 sierpnia 2008 roku. Banku (...) w S. z dnia 27 listopada 2008, Banku (...) S.A. w W. z dnia 29 lipca 2009 roku, (...) Bank (...) S.A. w W. z dnia 27 lutego 2009 roku i zadłużenia na karcie kredytowej numer (...) w Banku (...) S.A. w W.;

to jest o przestępstwo z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne

VIII. w dniu 19 maja 2010 roku w Ł., w celu uzyskania dla siebie i współmałżonki od (...) Banku (...) w Ł. pożyczki pieniężnej w wysokości 170.000 zł., we wniosku o jej udzielenie, złożył nierzetelne pisemne oświadczenie co do ilości i wysokości posiadanych zobowiązań wobec banków zatajając limity kredytowe w bankach: (...) S.A I Oddział w Ł., (...) S.A., (...) Bank (...) S.A. (...) Bank S.A. oraz kredyty udzielone przez Bank (...) w Z., Bank (...) w Ł., (...) Bank S.A., Bank (...) w P., Bank (...) w S., (...) Bank (...) S.A. w W. i Bank (...) S.A. w W., co stanowiło okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionej pożyczki;

to jest o przestępstwo z art. 297 § 1 kk

IX. w dniu 22 marca 2011 roku w B., pełniąc funkcję wicewojewody (...) i będąc obowiązany do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym, podał nieprawdę w oświadczeniu o stanie majątkowym z dnia 21 marca 2011 roku poprzez zatajenie posiadanych na dzień 31 grudnia 2010 roku zobowiązań pieniężnych o wartości powyżej 10.000 zł. w postaci kredytów: w Banku (...) w Ł. z dnia 3 sierpnia 2007 roku, Banku (...) S.A. w W. z dnia 29 lipca 2009 roku, (...) Bank (...) S.A. w W. z dnia 27 lutego 2009 roku i Banku (...) w S. z dnia 8 października 2010 roku;

to jest o przestępstwo z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne

X. w dniu 11 maja 2011 roku w P., w celu uzyskania dla siebie i współmałżonki od Banku (...) w P. (obecnie (...) Bank (...) P.) kredytu w wysokości 60.000 zł., we wniosku o jego udzielenie, złożył nierzetelne pisemne oświadczenie co do ilości i wysokości posiadanych zobowiązań wobec banków zatajając limit kredytowy i pożyczkę w rachunku oszczędnościowym w Banku (...) S.A I Oddział w Ł. oraz kredyty i pożyczkę udzielone przez Bank (...) w Z., Bank (...) w Ł., (...) Bank (...) S.A. w W., Bank (...) S.A. w W., (...) Bank (...), (...) Bank (...) w S. oraz Bank (...) w S., co stanowiło okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego kredytu;

to jest o przestępstwo z art. 297 § 1 kk

XI. w dniu 5 lipca 2011 roku w Z., w celu uzyskania dla siebie od Banku (...) w Z. kredytu w wysokości 35.000 zł., we wniosku o jego udzielenie, złożył nierzetelne pisemne oświadczenie co do ilości i wysokości posiadanych zobowiązań wobec banków zatajając limity kredytowe Banku (...) S.A I Oddział w Ł. oraz kredyt udzielony przez Bank (...) w Ł., co stanowiło okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego kredytu;

to jest o przestępstwo z art. 297 § 1 kk

XII. w dniu 12 marca 2012 roku w B., pełniąc funkcję wicewojewody (...) i będąc obowiązany do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym, podał nieprawdę w oświadczeniu o stanie majątkowym z dnia 12 marca 2011 roku poprzez zatajenie posiadanych na dzień 31 grudnia 2011 roku zobowiązań pieniężnych o wartości powyżej 10.000 zł. w postaci kredytów: w Banku (...) w Ł. z dnia 3 sierpnia 2007 roku, (...) Bank (...) S.A. w W. z dnia 27 lutego 2009 roku, Banku (...) w S. z dnia 8 października 2010 roku oraz zadłużenia na rachunku numer (...) w Banku (...) S.A. I Oddział w Ł.;

to jest o przestępstwo z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne

XIII. w dniu 26 marca 2013 roku w B., pełniąc funkcję wicewojewody (...) i będąc obowiązany do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym, podał nieprawdę w oświadczeniu o stanie majątkowym z dnia 3 marca 2012 roku poprzez zatajenie posiadanego na dzień 31 grudnia 2012 roku zobowiązania pieniężnego o wartości powyżej 10.000 zł. w postaci kredytu w Banku (...) w Ł. z dnia 3 sierpnia 2007 roku;

to jest o przestępstwo z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne

I. Oskarżonego W. D. uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu w punktach: II-VII, IX, XII i XIII czynów;

II. Na mocy art. 66§1 i 2 kk, art. 67§1 i 3 kk postępowanie karne wobec oskarżonego W. D. w zakresie zarzucanych mu w punktach: I, VIII, X i XI czynów, ustalając przy tym, że czyn z pkt XI został popełniony w dniu 6 lipca 2011r., warunkowo umarza na okres 2 (dwóch) lat próby oraz orzeka świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 8000 (ośmiu tysięcy) złotych;

III. Zasądza od oskarżonego W. D. na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty kwotę 100 (sto) złotych oraz obciąża go kosztami sądowymi dotyczącymi czynów objętych warunkowym umorzeniem postępowania, zaś wydatki części uniewinniającej ponosi skarb Państwa.

II K 306/15

UZASADNIENIE

W. i D. małżonkom D. w dniu 3 sierpnia 2007 roku Bank (...) w Ł. udzielił kredytu hipotecznego w wysokości 70.000 zł. na okres 7 lat – do 25 lipca 2014 roku. W załączniku do wniosku o kredyt z dnia 1 sierpnia 2007 roku pt. „Informacja o dochodach i stałych wydatkach”, sporządzonym przez oskarżonego W. D., wśród zobowiązań kredytowych w innych bankach, wskazał: kredyt hipoteczny w Banku (...) S.A. I Oddział w Ł. (58.222 zł., rata 1.062 zł. za spłatą do

września 2013 roku, zabezpieczony hipoteką na mieszkaniu położonym w Ł. przy ul. (...) i kredyt w Banku (...) w Z. (42.500 zł., rata 1.090 zł., spłacany do września 2011, zabezpieczony hipoteką na gospodarstwie rolnym we wsi S.). Zadeklarował miesięczny dochód gospodarstwa domowego w wysokości 6.850 zł., z czego wydatki stałe wynosić miały 5.000 zł., w tym 3.000 zł. przeznaczone jest na spłatę kredytów, odsetek i inne. W ramach posiadanego majątku wskazano: mieszkanie w Ł., gospodarstwo rolne w S. wraz z domem mieszkalnym, samochód osobowy marki F. (...) i oszczędności w kwocie 10.000 zł. Oskarżony zataił przy tym posiadane zobowiązania kredytowe, w kwocie przekraczającej zadeklarowane, a mianowicie: limity kredytowe na kartach banków (...) S.A., (...) S.A. (...) Bank S.A. w łącznej kwocie przekraczającej 40.000 zł. oraz kredyty w Banku (...) w P. (obecnie (...) Bank (...)) na kwotę 25.000 zł i w (...) BankS.A. (...) Bank (...) S.A. na łączną kwotę blisko 20.000 zł. Zatajone informacje miały kluczowe znaczenie dla oceny wniosku kredytowego. Analiza zdolności kredytowej dokonywana była przez pracownicę banku, wyłącznie na podstawie danych zawartych we wniosku, bez weryfikacji historii kredytowej w Biurze Informacji Kredytowej. Stosownych raportów z BIK banki (...) w tamtym czasie nie uzyskiwały i nie informowały o udzielonych kredytach i pożyczkach. Kredyt ten został spłacony całkowicie w dniu 3 lipca 2014 roku, przy czym w miesiącu marcu 2014 roku – z powodu zaległości w jego spłacie – przekwalifikowano go na kredyt „pod obserwacją”. Terminowa spłata kredytu miała miejsce do 2010 roku. Rata kapitałowo–odsetkowa miała charakter malejący od kwoty około 1.400 zł. do około 850 zł. Kredyt ten był zabezpieczony hipoteką na nieruchomości w S., na której hipotekę ustanowił już uprzednio Bank (...) w Z. w celu zabezpieczenia kredytu z 2006 roku, ujawnionego we wniosku kredytowym. Saldo zadłużenia na dzień 19 maja 2010 roku wynosiło 42.727 zł., a na 5 lipca 2011 roku – 31.365 zł. Z kolei na koniec każdego roku kalendarzowego zadłużenie wynosiło: w 2007 roku – 66.755 zł., w 2008 roku – 56.462,36 zł., w 2009 roku – 45.321,85 zł., w 2010 roku – 36.326,48 zł. w 2011 – 27.201,44 zł., w 2012 roku – 16.110,82 zł., a na dzień 30 stycznia 2008 roku – 66.013,46 zł.

Następnie w dniu 19 maja 2010 roku W. D. i jego małżonce (...) Bank (...) w S. Oddział w Ł. udzielił pożyczki hipotecznej w wysokości 170.000 zł., płatnej w ratach malejących od kwoty około 2.000 zł. do około 1.000 zł. do dnia 31 maja 2025 roku. W celu jej zabezpieczenia została ustanowiona hipoteka na nieruchomości – mieszkaniu małżonków D. przy ulicy (...) w Ł.. Pisemny wniosek o udzielenie tej pożyczki został sporządzony i podpisany przez oskarżonego W. D.. Wniosek ten został podpisany też przez wnioskodawczynię. Oskarżony W. D. złożył wniosek bezpośrednio u dyrektora banku, który wraz z dokumentami przekazał go pracownicy, A. K. (1). Wymieniona dokonywała między innymi oceny zdolności kredytowej wnioskodawców. W przedmiotowym wniosku przedstawiono sytuację materialną wnioskodawców wskazując, iż posiadają wskazane mieszkanie, samochód i oszczędności w kwocie 5.000 zł. Dochody miesięczne małżonków wynosić miały łącznie 8.600 zł. (dołączono zaświadczenia z ich zakładów pracy). W. D. z posiadanych zobowiązań wymienił tylko kredyt w (...) S.A. w Ł., w ramach którego do spłaty pozostało 32.604 zł., a miesięczna rata wynosiła 932 zł. (przedmiotowy kredyt był zabezpieczony hipoteką na tej samej nieruchomości, a do wniosku załączono wyciąg z księgi wieczystej). W czasie składania tego wniosku małżonkowie posiadali jednak, oprócz wykazanego zobowiązania, także inne, zaciągane przez oboje lub wyłącznie przez oskarżonego W. D., w tym za zgodą małżonki: limity kredytowe na kartach w (...) S.A. w Ł. w wysokości 7.800 zł., Banku (...) S.A., (...) Bank (...) S.A. (...) Bank S.A. łącznej wysokości 42.700 zł. oraz zaciągnięte wspólnie kredyty w Banku (...) w Ł. w wysokości 70.000 zł. i Banku (...) w Z. w wysokości 25.000 zł. gdzie na dzień złożenia przedmiotowego wniosku do zapłaty pozostało odpowiednio: 42.727 zł. i 14.322,68 zł., kredyty zaciągane przez W. D. za pisemną zgodą małżonki w (...) Bank (...) S.A. w wysokości 36.750 zł. i (...) S.A. w wysokości 30.000 zł., a także zaciągane przez wymienionego samodzielnie w kwotach: około 11.000 zł. w (...) (...) ((...) Bank S.A.), 25.000 zł. w Banku (...) w P. ((...) Bank (...)) i 25.000 zł. w BS w S.. Przedmiotowy kredyt jest spłacany z niewielkim uchybieniem płatności poszczególnych rat.

Kolejny kredyt w wysokości 60.000 zł. został udzielony W. i D. małżonkom D. w dniu 11 maja 2011 roku przez Bank (...) w P. (obecnie (...) Bank (...) P.). Spłata przewidziana została na okres 5 lat, w miesięcznych ratach malejących od kwoty około 1.500 zł. do 1.000 zł. do dnia 10 maja 2016 roku. Wniosek o udzielenie kredytu został złożony w tym samym dniu na stosownym formularzu wypełnionym przez oskarżonego W. D. i podpisanym przez wnioskodawców. Na temat sytuacji majątkowej wnioskodawców W. D. podał wartość posiadanych nieruchomości (500.000 zł.) i pojazdów (60.000 zł.) oraz wskazał na oszczędności w wysokości 5.000 zł. Wymienił osiągnięte miesięczne dochody w kwotach 7.400 zł. (wnioskodawcy) i 1.409,74 zł. (wnioskodawczyni) oraz wskazał, iż ich gospodarstwo domowe liczy 5 osób,

w tym 3 dzieci, z których jedno osiąga dochód. Oświadczył też, że nie posiadają wraz z małżonką rachunku typu P. – konto, posiadają limit karty kredytowej w Banku (...) S.A. Oddział w Ł. w kwocie 15.000 zł. (do spłaty pozostało 3.000 zł.) oraz kredyt mieszkaniowy w tym banku w wysokości 94.000 zł. (do spłaty pozostało 24.000 zł, a rata wynosi 880 zł.). Powyższe nie było zgodne z prawdą gdyż wymienieni posiadali jeszcze inne limity kredytowe i kredyty oraz pożyczkę zaciągane wspólnie i samodzielnie przez oskarżonego W. D., w tym za zgodą małżonki, a mianowicie: limity w (...) S.A w Ł. w wysokości 5.000 zł. i pożyczkę w E. w wysokości 7.800 zł., zaciągane wspólnie kredyty i pożyczkę w Banku (...) w Z. w wysokości 50.000 zł., w Banku (...) w Ł. w wysokości 70.000 zł., w (...) Banku (...) w S. w wysokości 170.000 zł., kredyty zaciągane przez oskarżonego W. D. w (...) Bank (...) S.A. w kwocie 36.750 zł. i (...) S.A. w kwocie 30.000 zł., a także w (...) Bank (...) S.A. w kwocie około 2.000 zł. i w Banku (...) w S. w wysokości 30.000 zł. W dniu 30 października 2012 roku W. i D. D. (4) złożyli w (...) BS w P. wniosek o zawieszenie spłaty tego kredytu w okresie od października 2012 roku do końca maja 2013 roku z uwagi na nieoczekiwane zwiększenie wydatków rodzinnych, który uwzględniono. Anekssem do umowy kredytowej podpisanym przez małżonków D. w dniu 31 października 2012 roku zmieniono warunki jego spłaty zgodnie z uzgodnionym harmonogramem. Przedmiotowy kredyty jest spłacany nieterminowo, przy czym opóźnienia nie przekraczają 30 dni.

Z kolei w dniu 5 lipca 2011 roku oskarżony W. D. złożył w Banku (...) w Z. wniosek o kredyt w wysokości 35.000 zł., który został mu udzielony na podstawie umowy z bankiem z dnia 6 lipca 2011 roku. Zgodnie z umową, kredyt miał być spłacony w 36 ratach do 5 lipca 2014 roku. We wniosku o kredyt wymieniony przedstawił swoją sytuację majątkową podając, że posiada mieszkanie w Ł. o wartości 250.000 zł., gospodarstwo w S. o wartości 280.000 zł., samochód osobowy V. (...) rok produkcji 2007 o wartości 70.000 zł. i samochód osobowy F. (...) z 1996 roku o wartości 6.000 zł. Jego dochód ze stosunku pracy, jak podał, wynosi 7.400 zł. miesięcznie, a z gospodarstwa rolnego – 4.600 zł. miesięcznie. Wniosek w zakresie zobowiązań kredytowych uzupełnił po wpłynięciu informacji z BIK w dniu 06.07.2011 r, wskazując ich łączną kwotę na 298.359 zł. Oskarżony W. D. posiadał jednak jeszcze inne zobowiązania nie w skazane w raporcie BIK, a mianowicie dwie karty kredytowe w Banku (...) S.A w Ł. - Z. V. i V. R. z limitem wynoszącym łącznie 20.000 zł. oraz kredyt udzielony przez Bank (...) w Ł. w dniu 3 sierpnia 2007 roku w wysokości 70.000 zł., przy czym na dzień 5 lipca 2011 roku do zapłaty pozostało 31.365 zł. W. D. nie wpisał tych zobowiązań do swojego wniosku. W dniu 9 października 2012 roku do banku wpłynęło pismo W. D. z dnia 25 września 2012 roku stanowiące wniosek o zawieszenie spłaty w okresie od września 2012 roku do końca marca 2013 roku, co uzasadnił zwiększonymi w tym czasie wydatkami rodzinnymi, których nie mógł przewidzieć. Wniosek powyższy uwzględniono i termin spłaty kredytu wydłużono do dnia 30 listopada 2014 roku z uwzględnieniem przerwy w spłacie raty kapitałowej. W spłacie tego kredytu występowały zaległości. Kredyt ten został spłacony w miesiącu grudniu 2014 roku.

Ponadto oskarżony W. D. na przestrzeni ostatnich 10 lat zawarł kilkanaście innych umów kredytowych i pożyczek z instytucjami bankowymi zatajając zadłużenie w innych bankach. Zobowiązania te jednak zostały uregulowane zanim wszczęto śledztwo.

W dniu 30 stycznia 2008 roku oskarżony W. D. objął funkcję wicewojewody (...) i w związku z tym, w dniu 7 lutego 2008 roku złożył w (...) Urzędzie Wojewódzkim w B. oświadczenie o stanie majątkowym na dzień objęcia tej funkcji. W oświadczeniu w części dotyczącej posiadanych zobowiązań, wykazał jedynie kredyt w Banku (...) S.A. zaciągnięty na zakup mieszkania, który będzie spłacany przez 6 lat, a na dzień według którego składane jest oświadczenie do zapłaty pozostało 53.564,70 zł. Tym samym wymieniony zataił spłacane wówczas kredyty: w Banku (...) w Ł. z dnia 3 sierpnia 2007 roku w wysokości 70.000 zł. oraz w Banku (...) w Z. z dnia 18 września 2006 roku w kwocie 50.000 zł., przy czym na dzień 30 stycznia 2008 roku do spłaty z tytułu tych zobowiązań pozostały kwoty odpowiednio – 66.013,46 zł. i 37.400 zł.

W dniu 3 marca 2008 roku do (...) Urzędu Wojewódzkiego wpłynęła sporządzona przez wymienionego korekta tego oświadczenia o stanie majątkowym opatrzona datą 30 stycznia 2008 roku, w której ilość i wysokość posiadanych zobowiązań przedstawił tak samo.

Następnie, w dniu 27 marca 2008 roku oskarżony W. D. złożył w (...) Urzędzie Wojewódzkim oświadczenie majątkowe przedstawiające jego stan majątkowy na koniec 2007 roku. W oświadczeniu tym wymieniony wskazał, że posiada

między innymi: dom, mieszkanie, gospodarstwo rolne, środki pieniężne w kwocie około 40.000 zł. i samochód osobowy marki F. (...) rok produkcji 1996. Jeśli chodzi o zobowiązania powyżej 10.000 zł. wykazał jedynie wymienione wyżej zadłużenie w Banku (...) S.A.. Tymczasem na dzień 31 grudnia 2007 roku oskarżony W. D. posiadał także inne zobowiązania, w tym takie, których saldo zadłużenia przekraczało 10.000 zł., to jest: wskazane wyżej kredyty uzyskane od Banku (...) w Z. i Banku (...) w Ł. (saldo zadłużenia na dzień 31 grudnia 2007 roku wynosiło odpowiednio 38.250 zł. i 66.755 zł.) oraz kredytu w Banku (...) w P. z dnia 23 lutego 2006 roku w kwocie 25.000 zł., z tytułu którego na ostatni dzień roku 2007 do spłaty pozostała kwota 10.710 zł.

W oświadczeniu majątkowym za rok 2008, złożonym w (...) Urzędzie Wojewódzkim w B. w dniu 25 marca 2009 roku, oskarżony W. D., podobnie jak w pierwszym omówionym oświadczeniu, wymienił posiadany przez siebie majątek. W miejscu przeznaczonym na wskazanie zobowiązań powyżej 10.000 zł. podał, jak i uprzednio, jedynie kredyt hipoteczny D. w (...) SA I Oddział w Ł. – kwota do spłaty 44.249,10 zł. Jeśli chodzi o zobowiązania przekraczające na dzień 31 grudnia 2008 roku kwotę 10.000 zł. Oskarżony zataił następujące zobowiązania wobec banków: w kwocie 28.050 zł. z tytułu kredytu zaciągniętego w dniu 18 września 2006 roku w Banku (...) w Z. w wysokości 50.000 zł., w kwocie 56.462,36 zł. z tytułu kredytu zaciągniętego wraz z żoną w dniu 3 sierpnia 2007 roku w Banku (...) w Ł. w wysokości 70.000 zł., w kwocie 22.222,41 zł. z tytułu kredytu zaciągniętego w Banku (...) w P. w dniu 21 sierpnia 2008 roku w wysokości 25.000 zł. oraz w kwocie 23.892 zł. z tytułu kredytu z dnia 27 listopada 2008 roku w Banku (...) w S. w wysokości 25.000 zł.

W dniu 5 maja 2009 roku oskarżony W. D. złożył korektę tegoż oświadczenia, które opatrzył datą 4 maja 2009 roku. Wówczas dodał, że posiadany przez niego kredyt hipoteczny D. został mu przyznany w 2003 roku w wysokości 93.150 zł. Nie wymienił jednak innych, wyliczonych powyżej zobowiązań, które na koniec 2008 roku przekraczały 10.000 zł.

W dniu 22 marca 2010 roku oskarżony W. D. złożył w (...) Urzędzie Wojewódzkim oświadczenie o stanie majątkowym za rok 2009. Wśród zobowiązań o wartości powyżej 10.000 zł. wymienił kredyt hipoteczny D. w (...) SA I Oddział w Ł. z kwotą do spłaty 34.933,50 zł. Nie wykazał zaś: kredytu zaciągniętego w dniu 18 września 2006 roku w Banku (...) w Z. w kwocie 50.000 zł. (na koniec 2009 roku pozostało do spłaty 18.672 zł.), kredytu zaciągniętego wraz z żoną w dniu 3 sierpnia 2007 roku w Banku (...) w Ł. w kwocie 70.000 zł. (na koniec 2009 roku pozostało do spłaty około 45.321,85 zł.), kredytu zaciągniętego w Banku (...) w P. w dniu 21 sierpnia 2008 roku w kwocie 25.000 zł. (na koniec 2009 roku do spłaty pozostało 14.574 zł.), kredytu zaciągniętego w dniu 27 listopada 2008 roku w Banku (...) w S. w kwocie 25.000 zł. (na koniec 2009 roku do spłaty pozostało 11.946 zł.), kredytu zaciągniętego w dniu 29 lipca 2009 roku w Banku (...) w wysokości 30.000 zł. (na koniec 2009 roku do spłaty pozostało 25.833,35 zł.), kredytu zaciągniętego w dniu 27 lutego 2009 roku w (...) Bank (...) S.A. w kwocie 36.750 zł. (na koniec 2009 roku do spłaty pozostało 31.741 zł.) oraz zadłużenia na karcie kredytowej w Banku (...) S.A. w wysokości 10.058,65 zł.

W oświadczeniu majątkowym za rok 2010 z dnia 21 marca 2011 roku, złożonym w (...) Urzędzie Wojewódzkim w B. w dniu 22 marca 2011 roku oskarżony W. D. wśród zobowiązań wskazał kredyt hipoteczny D. w (...) SA I Oddział w Ł. (kwota do spłaty 26.394,20 zł.) oraz pożyczkę hipoteczną w (...) Banku (...) w S. (kwota do spłaty 164.256 zł.). Równocześnie nie ujawnił innych przekraczających 10.000 zł. na dzień 31.12.2010 r. zobowiązań wobec banków, to jest: kredytu w Banku (...) w Ł. z dnia 3 sierpnia 2007 roku z kwotą do spłaty 36.326,48 zł., kredytu w (...) z dnia 29 lipca 2009 roku z kwotą do spłaty wynoszącą 15.833,39 zł, kredytu w (...) Banku z 27 lutego 2009 roku z kwotą do spłaty 23.127 zł. i kredytu w Banku (...) w S. z dnia 8 października 2010 roku z saldem zadłużenia w wysokości 27.487,58 zł.

W dniu 12 marca 2012r. oskarżony W. D. złożył w (...) Urzędzie Wojewódzkim oświadczenie o stanie majątkowym za poprzedni rok. Podobnie jak wcześniej wskazał, jaki posiada majątek. Wśród zobowiązań wymienił – wykazane uprzednio – kredyt hipoteczny D. oraz pożyczkę w (...) Banku (...) w S.. Ujawnił też zaciągnięte w 2011 roku kredyty w Banku (...) w P. i Banku (...) w Z.. Konsekwentnie nie podał, zatajanych już uprzednio, następujących zobowiązań powyżej 10.000 zł.: kredytu zaciągniętego w dniu 3 sierpnia 2007 roku w Banku (...) w Ł. w wysokości 70.000 zł. (na koniec 2011 roku do spłaty pozostało 27.201,44 zł.); kredytu zaciągniętego w (...) Banku w dniu 27 lutego 2009 roku w kwocie 36.750 zł. (na koniec 2011 roku do spłaty pozostało 14.693,27 zł.) i kredytu zaciągniętego w dniu 8 października

2010 roku w Banku (...) w S. w wysokości 30.000 zł. (na koniec 2011 roku do spłaty pozostało 19.421 zł.). Ponadto nie ujawnił zadłużenia w wysokości 14.268,31 zł. w rachunku numer (...) w Banku (...) S.A. I Oddział w Ł.

Oskarżony W. D. przedstawił następnie stan posiadanych zobowiązań na dzień 31 grudnia 2012 roku w oświadczeniu o stanie majątkowym z dnia 3 marca 2013 roku, złożonym w (...) Urzędzie Wojewódzkim w dniu 26 marca 2013 roku. W ramach zobowiązań o wartości powyżej 10.000 zł. ujawnił: kredyt hipoteczny D. w (...) SA I Oddział w Ł. (kwota do spłaty 7.763 zł.); pożyczkę hipoteczną w (...) w S. (kwota do spłaty 141.600 zł.), kredyt w Banku (...) w P. (do spłaty pozostało 43.800 zł.) oraz w Banku (...) w Z. (do spłaty pozostało 20.580 zł.). Ponownie nie wykazał spłacanego wówczas kredytu zaciągniętego w Banku (...) w Ł. w dniu 3 sierpnia 2007 roku w wysokości 70.000 zł. gdzie na ostatni dzień 2012 roku saldo zadłużenia wynosiło 16.055 zł.

Oskarżony jest osobą nie karaną.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków A. K. (1) (k. 1238-1241, 2101-2102); B. O. (k. 1363-1368, 2098-2099); A. M. (1) (k. 1378-1384, 2102); A. K. (2) (k. 1387-1393, 2104-2105); P. K. (k. 1415-1418, 2103-2104); M. C. (k. 1631-1633, 2098); U. Ś. (k. 1634-1639, 2105-2106); E. W. (k. 1640-1644, 2103); A. K. (3) (k. 1661-1666, 2103); A. M. (2) (k. 1777-1779, 2105); M. T. (k. 1041-1046); J. G. (k. 1049-1056); M. M. (k. 1372-1377); I. C. (k. 1645-1650); T. N. (k. 1655-1659); K. D. (k. 1729-1736); zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa (k. 1-9); informacji z (...) Bank wraz z dokumentacją (k. 11, 12, 82, 197, 198-200, 298, 810, 811-823 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 274-282); informacji z Banku (...) S.A. wraz z dokumentacją (k. 14, 84, 85-99, 100-101, 171, 172-195, 386, 387-395, 429, 430-562, 824, 825-900, 1057, 1058-1236, 1421, 1422-1489, 1490, 1491-1588, 1651, 1652-1653 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 283-401, 616-617); informacja z Banku (...) w Ł. wraz z dokumentacją (k. 16, 17-26, 103, 104-109, 110-113, 202, 203-206, 300, 301-305, 1002, 1003-1026, 1270, 1271, 1744 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 478-502); informacji ze (...) Banku (...) w Ł. wraz z dokumentacją (k. 28, 136, 784, 785-809, 1039, 1247, 1248-1264, 1611 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 503-523); informacji z Banku (...) w S. wraz z dokumentacją (k. 30, 31-34, 115, 208, 209-210, 307, 627, 681-706 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 431-432, 456-473, 474-477); informacji z (...) Banku (...) w P. wraz z dokumentacją (k. 36, 37-41, 117, 118-122, 309, 310-317, 1272-1273, 1293-1325, 1358, 1359 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 594-596, 625-641, 657-689); informacji z Banku (...) w Z. wraz z dokumentacją (k. 43, 44-45, 124, 216, 217-220, 319, 350-365, 371-373, 902, 951-989); informacji z BIK (k. 47-75, 138-169, 397-427, 1394-1412, zał. nr 1 do akt śledztwa k. 524-525, 568-590); informacji z Banku (...) wraz z dokumentacją (k. 77, 78-80, 127, 128-132, 133-134, 229, 230-239, 375, 376-382, 715, 716 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 191-220); informacji z Banku (...) w S. wraz z dokumentacją (k. 208, 211-212, 627, 661-680, 627, 645-660 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 431-432, 442-455, 474-477); informacji z Banku (...) w S. wraz z dokumentacją (k. 208, 213-214 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 431-432, 433-441, 474-477); informacji z Banku (...) w Z. wraz z dokumentacją (k. 216, 221-225, 319, 320-349, 366-370, 902, 903-950, 1269, 1326 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 524-567); informacji z (...) (...) Bank wraz z dokumentacją (k. 241, 242-243, 752-758, 759-760, 1590-1591, 1775 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 221-227, 228); informacji z (...) (...) Bank wraz z dokumentacją (k. 241, 244-247, 752-758, 761-764, 1590-1591, 1775 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 221-227, 229-230); informacji z (...) (...) Bank wraz z dokumentacją (k. 241, 248-250, 752-758, 765-769, 1590-1591, 1775 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 221-227, 231, 232); informacji z (...) (...) Bank wraz z dokumentacją (k. 241, 251-254, 752-758, 770-771, 1590-1591, 1775); informacji z (...) (...) Bank wraz z dokumentacją (k. 241, 255-258, 752-758, 772-775, 1590-1591, 1775 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 221-227, 233-234); informacji z (...) (...) Bank wraz z dokumentacją (k. 241, 259-263, 752-758, 776-780, 1590-1591, 1775 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 221-227, 235-237); informacji z (...) (...) Bank wraz z dokumentacją (k. 241, 264-266, 752-758, 781-783, 1590-1591, 1775 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 221-227, 238); informacji z (...) A. wraz z dokumentacją (k. 268, 269-275, 990, 999, 1342, 1351-1357 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 268-269); informacji z (...) A. wraz z dokumentacją (k. 268, 276-280, 990, 994-998, 1000-1001, 1342); informacji z (...) A. dot. pożyczki udzielonej W. D. w dniu 16 marca 2007 roku (k. 268, 1000-1001, 1342 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 270); informacji z (...) A. wraz z dokumentacją dot. karty kredytowej (k. 268, 285, 286-287, 291, 292-294, 990, 991-993, 1342, 1343-1350 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 268); informacji z Banku (...) S.A (k. 282, 283, 289, 707, 708-714, 1242, 1360 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 260-262); oświadczeń o stanie majątkowym (k. 563-596 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 45-52, 55-78); postanowienia o wszczęciu śledztwa (k. 597-602); informacji

z Banku (...) w S. wraz z dokumentacją (k. 627, 628-644); informacji z (...) Banku (...) w P. wraz z dokumentacją dot. kredytu udzielonego w dniu 21 sierpnia 2008 roku (k. 717, 719-751 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 594-596, 625-641, 657-689); informacji z (...) Banku (...) w P. wraz z dokumentacją dot. kredytu udzielonego w dniu 23 lutego 2006 roku (k. 1272-1273, 1275-1291 oraz zał. nr 1 do akt śledztwa k. 594-596, 607-642, 649-656, 667-689); protokołu kontroli prawidłowości i prawdziwości oświadczeń o stanie majątkowym (k. 1592-1608); oświadczeń W. D. z załącznikami (k. 1629, 1670, 1671, 1675, 1676, 1776-1772); danych o karalności (k. 1669); postanowienia o częściowym umorzeniu śledztwa (k. 1702-1712); raportu analitycznego i wniosku o kontrolę do Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w B. (k. 1726, 1740-1744); danych osobopoznawczych (k. 1760 – 1763); wewnętrznej procedury udzielenia kredytu obowiązującej w Banku (...) w Ł. na dzień 3 sierpnia 2007 roku (k. 1790-1809, 2000-2006); wewnętrznej procedury udzielenia kredytu obowiązującej w Banku (...) w P. na dzień 11 maja 2011 roku (k. 1810-1905); wewnętrznej procedury udzielenia pożyczki obowiązującej w (...) Banku (...) w Ł. na dzień 19 maja 2010 roku (k. 1906-1922) i wewnętrznej procedury udzielenia pożyczki obowiązującej w Banku (...) w Z. na dzień 6 lipca 2011 roku – k. 1923-1994).

Oskarżony W. D. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że nie miał zamiaru popełnienia tych czynów, a braki w oświadczeniach majątkowych w zakresie nie wpisania zadłużeń bankowych wynikały z pośpiechu, automatyzmu i nieuwagi. Podobnie określił powód braku wskazywania zadłużeń w bankach w składanych wnioskach kredytowych.

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie nieświadomości zaniechań zarzucanych mu aktem oskarżenia są oczywiście kłamliwe. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób ewidentny wynika, że musiał mieć świadomość istnienia zadłużenia w postaci pożyczek i kredytów bankowych. Ich spłata bowiem następowała comiesięcznie i nie sposób wyobrazić sobie, że choćby to pozwalało o tym zapomnieć. Ponadto kredyty i pożyczki jakie spłacał wyczerpywały nierzadko, a nawet przekraczały jego dochody. W tej sytuacji zakładać można, że spłaty następowały z dochodów, które nie były ujawnione. Jednakże nawet takie stwierdzenie nie pozwala na skazanie oskarżonego za czyny zarzucane mu w pkt II-VII, IX, XII i XIII aktu oskarżenia wobec braku obowiązku informowania w oświadczeniach majątkowych o posiadanych zobowiązaniach .

Zważyć należy, że wicewojewoda jest zobowiązany do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym w trybie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (art. 1 cytowanej ustawy w zw. z art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 31 lipca 1981 roku o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe). Art. 10 ust. 1 omawianej ustawy wskazuje, jakie informacje powinno zawierać takie oświadczenie, przy czym nie jest to wyliczenie wyczerpujące. Stosownie do art. 11 tej ustawy, wzór formularza oświadczenia określa, w drodze rozporządzenia, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej. Formularze obowiązujące w okresie, w jakim W. D. składał opisane wyżej oświadczenia przewidywały konieczność wskazywania zobowiązań pieniężnych o wartości powyżej 10.000 złotych, w tym zaciągniętych kredytów i pożyczek oraz warunków, na jakich zostały udzielone (wobec kogo, w związku z jakim zdarzeniem, w jakiej wysokości), które to zobowiązanie zostało zawarte tamże z przekroczeniem delegacji ustawowej. Stwierdzenie to Sąd wywodzi z treści art. 10 ust. 1. ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne. Zgodnie z tym przepisem osoby określone w art. 1 oraz w art. 2 pkt 1-5 i 7-11 są obowiązane do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym. Należy więc w tym miejscu dokonać interpretacji tej normy pod kątem wyjaśnienia sformułowania „stan majątkowy”. Podstawową regułą wykładni jest językowe rozumienie interpretowanego przepisu. Jeśli zaś rezultat wykładni gramatycznej nie daje jednoznacznego wyniku, rozwiązania poszukiwać należy w wykładni systemowej czy też funkcjonalnej. Odwołanie się do pozostałych reguł interpretacyjnych może mieć miejsce także wtedy gdy rezultat wykładni językowej nie budzi wątpliwości, ale zasadne jest jego potwierdzenie przy zastosowaniu wykładni systemowej i celowościowej. Z takim przypadkiem mamy tutaj do czynienia. Stan majątkowy w powszechnym, potocznym rozumieniu jest pojęciem jednoznacznym, a co więcej słownikowo niezdefiniowanym. Absolutna większość społeczeństwa tym pojęciem nie obejmuje długów, a jedynie wprost posiadane aktywa, ostatecznie dopuszczając w tym zakresie ocenę ich stanu w zakresie technicznym, użytkowym, jakościowym oraz wartości. Rozumie się przez to potocznie wartość zgromadzonego mienia, wartość

zgromadzonego majątku, a nie jego obciążeń. Pewne dalsze światło pozwalające na rozpoznanie znaczenia pojęcia stanu majątkowego dają najpopularniejsze synonimy tego wyrażenia: stan materialny, status majątkowy, sytuacja materialna, środki pieniężne, pieniądze, szkatuła, finanse, majątek, kasa, fundusze, zasoby finansowe, kapitał, kieszeń, stanowisko społeczne, kondycja, budżet. Dopiero te dwa ostatnie synonimy tak naprawdę pozwalają na włączenie do tej definicji tzw. kondycji majątkowej (finansowej) rozumianej jako porównanie aktywów i pasywów. O takiej zaś kondycji ustawa w art. 10 nie wspomina. Definicji stanu majątkowego nie sposób doszukać się także w prawie karnym. Natomiast zdanie drugie tego przepisu określa wprost, że stan majątkowy „dotyczy majątku odrębnego oraz objętego małżeńską wspólnością majątkową”. Są to instytucje zaczerpnięte wprost z art. 31 i art. 33 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Opierając się na tym interpretacja systemowa nie pozwala na przypisanie do majątku składającego oświadczenie o stanie majątkowym zobowiązań pieniężnych w postaci długów. Przykładowe wymienienie interesujących ustawodawcę składników majątku (zdanie trzecie art. 10 ustawy) również odwołuje się do tychże instytucji prawa rodzinnego. Brzmienie tych przepisów w art. 31 krio, który mówi w §1, że „Z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków”, a w § 2, że „Do majątku wspólnego należą w szczególności: pobrane wynagrodzenie za pracę i dochody z innej działalności zarobkowej każdego z małżonków, dochody z majątku wspólnego, jak również z majątku osobistego każdego z małżonków, środki zgromadzone na rachunku otwartego lub pracowniczego funduszu emerytalnego każdego z małżonków, kwoty składek zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121)”, a także, art. 33, który mówi, że „Do majątku osobistego każdego z małżonków należą: przedmioty majątkowe nabyte przed powstaniem wspólności ustawowej, przedmioty majątkowe nabyte przez dziedziczenie, zapis lub darowiznę, chyba że spadkodawca lub darczyńca inaczej postanowił, prawa majątkowe wynikające ze wspólności łącznej podlegającej odrębnym przepisom, przedmioty majątkowe służące wyłącznie do zaspokajania osobistych potrzeb jednego z małżonków, prawa niezbywalne, które mogą przysługiwać tylko jednej osobie, przedmioty uzyskane z tytułu odszkodowania za uszkodzenie ciała lub wywołanie rozstroju zdrowia albo z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę; nie dotyczy to jednak renty należnej poszkodowanemu małżonkowi z powodu całkowitej lub częściowej utraty zdolności do pracy zarobkowej albo z powodu zwiększenia się jego potrzeb lub zmniejszenia widoków powodzenia na przyszłość, wierzytelności z tytułu wynagrodzenia za pracę lub z tytułu innej działalności zarobkowej jednego z małżonków, przedmioty majątkowe uzyskane z tytułu nagrody za osobiste osiągnięcia jednego z małżonków, prawa autorskie i prawa pokrewne, prawa własności przemysłowej oraz inne prawa twórcy, przedmioty majątkowe nabyte w zamian za składniki majątku osobistego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej”, nie sugerują nawet obejmowania tymi majątkami długów. Powtarzając za J. St. Piątkowskim (Stosunki majątkowe... s.96, System prawa rodzinnego... s.354 i n.) w doktrynie przyjęto, że w przepisach regulujących ustroje małżeńskie ustawodawca posługuje się pojęciem majątku w znaczeniu węższym i taki pogląd obecnie przeważa (komentarz w Lex – Elżbieta Skowrońska-Bocian). Za jego przyjęciem przemawia w szczególności argument, że zaliczenie długów do majątku wspólnego prowadziłoby do odpowiedniego stosowania przepisów o wspólności ustawowej, co nie ma miejsca w przepisach. W rezultacie długi takie, stanowiąc odpowiednik wspólnych praw, obciążałyby oboje małżonków, a brak jest takiego właśnie uregulowania. Przeciwnie, w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym, została uregulowana odpowiedzialność za długi zaciągnięte przez jednego z małżonków. Wąskie pojęcie majątku prowadzi ostatecznie do tego, że przedmiotem podziału po ustaniu wspólności nie są pasywa. Ustawa nawiązując w art. 10 do Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego przesądza więc, że w skład majątku podlegającego ujawnieniu w oświadczeniu majątkowym nie wchodzi długi.

W świetle powyższego wynik wykładni gramatycznej znajduje swoje potwierdzenie także w przypadku zastosowania reguł wykładni systemowej. Bardzo istotnym argumentem przy tym są rozwiązania ustawodawcy dokonane na tym samym tle w ustawach z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (art. 27 c) oraz o samorządzie powiatowym (art. 25 c). W obu tych ustawach zmianą wprowadzoną w dniu 01.01.2003 r. ustawodawca wprowadził obowiązek składania oświadczeń majątkowych. W nich to wprost z przepisu ustawy wynika, że osoba zobowiązana do złożenia takiego oświadczenia wskazać ma zobowiązania pieniężne o wartości powyżej 10.000 złotych, w tym zaciągnięte kredyty i pożyczki oraz warunki, na jakich zostały udzielone. Pierwotnie tych przepisów przez blisko 5 lat nie było.

Przepis taki znajdował się zaś w ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym w art. 24h, który wprowadzony został w życie 01.01.1998 r. Początkowo zagadnienia dotyczące treści oświadczenia majątkowego były określone analogicznie jak w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne. Jednakże, co bardzo istotne dla prowadzonej tu wykładni, z dniem 01.01.2003 r. ustawodawca zmienił ten przepis na identyczny jak w przywołanych powyżej ustawach samorządowych. Zakładając racjonalność ustawodawcy, cel antykorupcyjny jaki chciał osiągnąć zobowiązując do wykazywania zadłużenia przez osoby związane z samorządami nie dotyczył, z niewiadomych sądowni przyczyn, osób objętych ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne. Tak więc i wykładnia celowościowa daje taki sam wynik jak przy uprzednich interpretacjach, szczególnie biorąc pod uwagę zakaz stosowania w prawie karnym analogii. Ustawodawca, aż czterokrotnie dokonywał zmiany przepisu art. 10 tej ustawy i tak istotnego braku, jak się wydaje celowo nie usunął. Braku tego absolutnie z powodów wskazanych wyżej nie mogło sanować rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wydane na podstawie delegacji z art. 11 ustawy. Stosownie do tego przepisu określać miało ono wzór formularza oświadczenia, a więc sprowadzać się mogło jedynie do kwestii technicznych, ujednociających. Pierwsze z nich z dnia 31 grudnia 1997 r. (weszło w życie 01.01.1998 r.) rzeczywiście takie było i nie zawierało obowiązku wskazywania zobowiązań pieniężnych. Drugie zaś, z dnia 23 lipca 2003 r. (weszło w życie 29.08.2003 r.) zawierało już taki nakaz, a dodatkowo cenzus kwotowy 10 tysięcy złotych. Jak wykazano wyżej zabieg taki był prawnie niedopuszczalny wobec przekroczenia delegacji ustawowej. Prezydenci legislatorzy kierowali się przy tym zapewne analogią do wskazanych ustaw samorządowych, co świadczy o tym, że problem tego braku został dostrzeżony i usiłowano, nie przejmując się treścią art. 10 ust 1 ustawy, w sposób nieuprawniony lukę tę uzupełnić. Ponadto o pewnej indolencji i ignorancji legislatorów w zakresie zapisów ustawy świadczyć może także zawarcie w pouczeniu o odpowiedzialności karnej ze złożenie nieprawdziwego oświadczenia przepisu art. 233§1 kk, w sytuacji gdy odpowiedzialność karna pochodziła z przepisu szczególnego tj. art 14 ustawy. Stan taki trwał do wydania kolejnego rozporządzenia z dnia 4 lipca 2011 r. (obowiązującego od 06.08.2011 r), gdzie również nie zrezygnowano z nie przewidzianego ustawą zapisu o obowiązku wykazywania zobowiązań pieniężnych. Sądowni znane są przy tym poglądy co do obowiązku wykazania zobowiązań pieniężnych A. Rzeteckiej-Gil (Komentarz do art. 11 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, 2009, Lex) i Anny Wierzbica („Analiza obowiązujących antykorupcyjnych z wykazaniem ich mankamentów prawnych” 2009) jednakże ograniczają się one bezwiednie do przytoczenia treści rozporządzenia bez jakiegokolwiek argumentacji czy przemyśleń w tym zakresie. Takie bezrefleksyjne podejście nie może przekonywać, szczególnie wobec użytych w niniejszym uzasadnieniu argumentów.

Z uwagi na powyższe Sąd uniewinnił oskarżonego W. D. za czyny zarzucane mu w pkt II-VII, IX, XII i XIII dotyczące naruszenia art. 14 ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne. Jego skazanie naruszałoby art. 42 ust 1 Konstytucji i art 1§1 kk jako oparte na pozaustawowych przesłankach. Ponadto w zakresie czynów z pkt III i VI oskarżony nie może być pociągnięty do odpowiedzialności, gdyż ustawa ta nie przewiduje możliwości składania oświadczeń korygujących. Stąd złożenie takiej korekty nawet gdy zawiera nieprawdę nie jest naruszeniem art. 14 ustawy. Podobnie rzecz się ma z zarzutem IV aktu oskarżenia. Oskarżony nie był bowiem w ogóle zobowiązany do złożenia oświadczenia majątkowego ze stanu na dzień 31.12.2007 r. Data ta uprzedzała jego zatrudnienie w charakterze wicewojewody, a więc zobowiązany był w roku 2008 do złożenia tylko jednego oświadczenia tj. na dzień objęcia funkcji. Następne, miał obowiązek złożyć, zgodnie z art. 10 ust. 4 dopiero w kolejnym roku. Jest to zgodne z ustawowym celem jakim jest porównanie przyrostu majątku. Przyrost badany jest bowiem za czas sprawowania urzędu.

Co do pozostałych czynów, zarzucanych oskarżonemu W. D. w akcie oskarżenia w pkt I,VIII, X i XI to nie ulega najmniejszej wątpliwości, że dopuścił się on ich popełnienia umyślnie, czego wymaga przepis art 297§1 kk. Oskarżony spłacając comiesięcznie raty kredytów doskonale orientował się jakie ma zobowiązania zadłużeniowe, a mimo tego nie wykazywał w ich w stosownych bankowych wnioskach, a od których to informacji zależało czy w ogóle dostanie kredyt, w jakiej wysokości, na jakich warunkach i obwarowaniach zabezpieczeniowych. Zeznawali w tym zakresie wszyscy zeznający bezpośrednio przed Sądem świadkowie. Ponadto wynika to wprost z wewnętrznej procedury udzielenia kredytu obowiązującej w Banku (...) w Ł. na dzień 3 sierpnia 2007 roku (k. 1790-1809, 2000-2006); wewnętrznej

procedury udzielenia kredytu obowiązującej w Banku (...) w P. na dzień 11 maja 2011 roku (k. 1810-1905); wewnętrznej procedury udzielenia pożyczki obowiązującej w (...) Banku (...) w Ł. na dzień 19 maja 2010 roku (k. 1906-1922) i wewnętrznej procedury udzielenia pożyczki obowiązującej w Banku (...) w Z. na dzień 6 lipca 2011 roku – k. 1923-1994). Nie można przy tym mówić o jakiegokolwiek abstrakcyjności, jak to sugerował oskarżony w pytaniach do świadków. W sprawie mieliśmy bowiem do czynienia z konkretnymi wnioskami kredytowymi i zawartymi przez oskarżonego w nich nierzetelnymi zapisami o posiadanych kredytach bankowych co miało istotne znaczenie dla przyznania konkretnego kredytu. Wobec niepełności danych rozpoznanie zdolności kredytowej oskarżonego było upośledzone i to w stopniu oczywistym. Jednakże można uznać, że wina oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości tych czynów nie są znaczne. Wynika to z okoliczności w jakich zobowiązania były zawierane i braku, ze strony zarządów banków, poczucia poszkodowania i krzywdy, co przybrało dosadny wymiar w oświadczeniach banków przesłanych do Sądu. Ponadto dwa zobowiązania (w Banku (...) w Ł. i w Banku (...) w Z.) zostały już spłacone, co poprzez pryzmat art. 297§3 kk musi być oceniane jako mniej karygodne. Pozostałe dwa kredyty są zaś bez większych problemów spłacane co też wpływa na ocenę społecznej szkodliwości. Należy podkreślić, że przy zawieraniu umów nikt nie starał się doszukiwać błędów wniosków i wdawać się w szczegóły. Któż z pracowników pomagających w wypełnianiu dokumentacji mógł kwestionować zapisy dokonywane przez oskarżonego, osobiście przyjmowanego w gabinetach szefów oddziałów i deprecjonować rzetelność oświadczeń. Tak więc z jednej strony oskarżony nie musiał starać się udowadniać swej zdolności kredytowej, a z drugiej strony nikt specjalnie tego od niego nie wymagał. Stąd też należy powtórzyć, że wina i społeczna szkodliwość przy dokonywaniu tych przestępstw nie były znaczne. Ponadto cechy oskarżonego i dotychczasowy sposób życia pozwalają na zastosowanie, w zakresie czynów z art. 297§1 kk, dobrodziejstwa instytucji warunkowego umorzenia postępowania i daje to gwarancję nie popełniania w przyszłości przez W. D. przestępstw czemu ma służyć dwuletni okres próby i orzeczone świadczenie pieniężne w kwocie 8000 zł.

O kosztach sądowych orzeczono na mocy art. 630 kpk, w tym o opłacie na mocy art. 7 ustawy z dnia 23.06.1976 r. o opłatach w sprawach karnych.